

Список використаних джерел:

1. Безбородова Т. М. Экономическая составляющая международной трудовой миграции / Т. М. Безбородова // Сибирский торгово-экономический журнал. – 2012 – №16 – С. 12–16.
2. Осокіна В. Грошові трансферти трудових мігрантів в контексті інвестицій в економіку / В. Осокіна, Н. Руденко// Економіка. – 2013.- №10(151). – С. 67–73
3. Солонінко, К. Міжнародна економіка. Навчальний посібник / К. Солонінко. – Київ Кондор, 2008. – 326 с.
4. Кожухова Т. В., Міжнародні грошові перекази мігрантів як джерело фінансування сталого розвитку// Науковий вісник Полтавського університету економіки і торгівлі. – 2014. – № 5 (67). С.15–19.
5. Развитие и побочные эффекты денежных переводов мигрантов в странах СНГ: Украина [Электронный ресурс]. URL: <http://www.carim-east.eu/media/CARIM-East-2012-RU-06.pdf>

Русс Д. А.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

МОДЕЛЮВАННЯ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСАМИ ПІДПРИЄМСТВ

Особливістю сучасного етапу розвитку економіки України є високий рівень зношування основних засобів виробництва. В 2015 р. у середньому по Україні зношування основних засобів дорівнювало 60,1 %, в 2016 р. – 58,1 %, в 2017 р. – 55,1 %. У промисловості цей показник в 2016 р. становив 69,4 %, тобто основні засоби зношені більш ніж на половину. Функціонування підприємств вимагає суттєвих кредитно-інвестиційних вкладення у сферу виробництва. З іншого боку, присутність певних ризиків у діяльності у сфері бізнесу скорочує інвестиційну привабливість підприємств. Цей момент сприяє виникненню методів управління, що забезпечують стабільну роботу підприємства в умовах швидко змінюваної кон'юнктури ринку.[3]

Застосований у роботі метод дозволяє дослідити динаміку зміни підприємства з використанням диференціальних рівнянь, які мають набір більш важливих змінних, що показують вплив як факторів зовнішнього типу (наприклад, динаміки інвестицій), так і внутрішнього переліку характеристик підприємства (собівартість, фондівіддача й т.п.). Зауважимо, що підприємство характеризується, використовуючи інтегровані показники: беруться до уваги припущення про монопродуктовість підприємства, незмінності й одиничності застосовуваної технології.

Мета даної роботи: чисельне дослідження динаміки розвитку фонду накопичення підприємства в залежності від частки ξ чистого прибутку, що реінвестується на розвиток підприємства.

Завдання для вирішення:

1) розрахувати значення ξ , для різних горизонтів планування T , за яких фонд накопичення досягає максимального значення;

2) зробити розрахунки задля вияву впливу фондівіддачі на отримані результати.

Будемо розглядати наступну модель динаміки підприємства. Вважаємо, що підприємство розвивається лише завдяки внутрішнім джерелам (прибутку).

Основні виробничі фонди виступають єдиним фактором, що визначає випуск продукції. Діяльність виробництва визначається однофакторною виробничою функцією, а швидкість зросту підприємства обумовлюються ступенем розвитку основних виробничих фондів. Швидкість розвитку підприємства має пряму залежність від його наявних внутрішніх ресурсів, а саме від капіталу, який сформовано в підсумку здійснюваної підприємством господарсько-виробничої роботи. Можна зробити висновок, що прибуток, отриманий підприємством виступає джерелом внутрішнього типу, що формулює фонди розвитку підприємства і є визначальним фактором сили дії позитивного зворотного зв'язку. З цього боку, розгляд фондів розвитку проходить як інвестиційний внутрішній фактор розвитку підприємства.

При сформульованих припущеннях отримана формула для обчислення фонду накопичення (що формується за період T) підприємства:

$$\Phi_T = \frac{1-\xi}{\xi} \cdot \sum_{k=1}^T \frac{1}{(1+d)^k} [\exp(12 \cdot k \cdot a) - \exp(12 \cdot (k-1) \cdot a)], \quad (1)$$

$$a = \frac{(1-c) \cdot \xi \cdot f}{1 + \tau \cdot (1 - \xi)},$$

де d – ставка дисконту ($d=0,1$); T – горизонт планування (вимірюється у місяцях); c – питома собівартість випущеної продукції у вартісному вимірі (стала); τ – ставка оподаткування на прибуток; ξ – частка одержаного чистого прибутку, яка відраховується на реінвестування.

Аналіз статистичних даних для підприємств Дніпропетровської області нашою є на думку, що для статистично усередненого підприємства питома собівартість продукції c є: $c=0,405$; значення ставки оподаткування на прибуток - $\tau=0,25$. У таблиці наведені результати розрахунків за формулою (1) значень ξ , за яких можливо досягти максимального значення Φ_T , також ці самі максимальні Φ_T для вказаних горизонтів планування. У першому стовпці таблиці наведені річні значення фондів віддачі f .

Таблиця 1. Максимальні значення Φ_T для різних горизонтів планування [2]

f	T	ξ	Φ_T	T	ξ	Φ_T
1,2	12	0	0,53	48	0,42	2,0
	24	0	1,01	60	0,598	2,89
	36	0,05	1,45	72	0,698	4,31
1,68	12	0	0,742	48	0,671	4,05
	24	0	1,42	60	0,764	7,61
	36	0,48	2,298	72	0,817	15,03

У результаті проведеного дослідження можна дійти наступних висновків. Запропоновано економіко-математичну модель, що може виступати теоретичною

засадою методу ведення інвестиційної діяльності підприємств. Проведені у роботі дослідження виявляють кількісний зв'язок між горизонтом планування T і параметром ξ . Проведені розрахунки виявили, що задля отримання максимального економічного ефекту, зі збільшенням горизонту планування повинна зростати частина прибутку, що направлена на розробку і планування основних робочих фондів підприємств.

Список використаних джерел:

1. Олійник А.С.//стаття/ «Дослідження диференціальних моделей з непарною кількістю рівнянь з відхиленням мішаного характеру»/Режим доступу: https://knowledge.allbest.ru/mathematics/3c0b65635a3ac69b5c43b88421306c27_0.html
2. Електронний ресурс: https://allbest.ru/otherreferats/finance/00112477_0.html
3. Статистична інформація: <http://www.ukrstat.gov.ua>

К. е. н. Самборська О. Ю.

Вінницький національний аграрний університет (Україна)

**МОДЕЛЮВАННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ ПОВЕДІНКИ
СУБ'ЄКТІВ ПІДПРИЄМНИЦТВА**

Ринкові відносини супроводжуються зміною цінностей і норм, пов'язаних з економічною діяльністю, які були прийняті в суспільстві та визначали які блага (багатство, зв'язки, влада, статус, види зайнятості, джерела і способи отримання доходу) найбільш важливі або взагалі не важливі для індивіда, а також уявлення членів суспільства про те яка економічна поведінка для них є найкращою. Суб'єктами господарювання визнаються учасники господарських відносин, які здійснюють господарську діяльність, реалізуючи господарську компетенцію, мають відокремлене майно і несуть відповідальність за своїми зобов'язаннями в межах цього майна, крім випадків, передбачених законодавством. Суб'єктами господарювання є громадяни України, іноземці та особи без громадянства, які здійснюють господарську діяльність та зареєстровані відповідно до закону як підприємці. Суб'єкти господарювання залежно від кількості працюючих та доходів від будь-якої діяльності за рік можуть належати до суб'єктів малого підприємництва, у тому числі до суб'єктів мікропідприємництва, середнього або великого підприємництва [1, 32].

Питаннями визначення сутності та особливостей економічної поведінки займалися багато відомих зарубіжних вчених: А. Сміт, А. Маршал, Г. Шмоллер, Жан-Батист Сей, Г. Саймон, М. Вебер, Й. Шумпетер, В. Зомбарт, Р. Акофф, Е. Чандлер. Водночас вагомий внесок у розкриття економічної поведінки підприємств зробили такі вітчизняні науковці, як Н. Шibaєва, Г. Капленко, Н. Карачина, Г. Соколова, Ю. Заїка, А. Кудінова, В. Войтко. Динаміка змін все частіше вимагає нових досліджень як змісту категорії економічної поведінки, так її зв'язку з економічним зростанням та добробутом населення. Поняття економічної поведінки з позицій людини, підприємця, колективу та фірми наведено в табл. 1 [2].